

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg takker udvalget for dets enstemmige indstilling.

Som det fremgår af udvalgets betænkninger og af den ærede ordførers redegørelse, er det også denne gang et ganske betydeligt antal indfødsretsansøgninger, som udvalget har nået at få færdigbehandlet. Jeg vil benytte lejligheden til at takke udvalget for dets meget store og grundige arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes dernæst til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 118 stemmer; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Man gik dernæst til:

Tredie behandling af forslag til lov om „Ungdommens uddannelsesfond“s forvaltning og virksomhed. (Ændring af lov nr. 217 af 7. juni 1952).

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3959; udvalgets tillægsbetænkning findes i tillæg B. sp. 675).

Udenfor tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ordføreren (Per Hækkerup): Som det allerede blev nævnt ved lovforslagets anden behandling, var det udvalgets ønske at bringe bestyrelsens sammensætning tilbage til den form, den har i henhold til den gældende lov. Derfor kan udvalget tiltræde

det af undervisningsministeren stillede ændringsforslag, som går ud på, at undervisningsministeriet får 2 repræsentanter i bestyrelsen, således at det samlede antal udvides fra 4 til 5 bestyrelsesmedlemmer.

Jeg skal på udvalgets vegne anbefale tinget at stemme for ændringsforslaget.

Henry Christensen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale ændringsforslaget til vedtagelse.

Rasting: Mit parti kan anbefale ændringsforslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Henry Christensen: Som det fremgår både af udvalgets første betænkning og de bemærkninger, der fremsattes under andenbehandlingen af lovforslaget, har der været udført et omfattende udvalgsarbejde med dette forslag. Jeg tror, jeg kan sige, at mange i udvalget har lagt afgørende vægt på, at der kunne opnås en meget vidt udstrakt enighed blandt de store partier her i tinget om gennemførelsen af et lovforslag om udvidet støtte til den akademiske ungdoms uddannelse. Som det er det høje ting bekendt, blev resultatet, at der til anden behandling kunne stilles ændringsforslag, hvorom der var fuldstændig enighed i udvalget under hensyn til de givne parlamentariske vilkår, økonomiske forudsætninger m. v. Vi ved også, at man kom til det resultat, at der under de givne forhold ikke var mulighed for at give nogen støtte, udover hvad der kan opnås i henhold til den lov, der blev gennemført i forrige folketingssamling.

Det vakte derfor nogen undren hos mange, at man mellem anden og tredje behandling i et af vore dagblade, i „B. T.“ for den 22. april, har kunnet læse nogle udtalelser, fremsat af nogle medlemmer af forretningsudvalget for, hvad man kalder gymnasiasternes nystiftede fagforening, Danske Gymna-

[Henry Christensen.]

sieelevers Fællesraad; man refererer her en forhandling, man har haft med den højtærede undervisningsminister. Jeg beder om den høje formands tilladelse til et par korte citater. Udtalelserne refereres under overskriften „Bomholt lover økonomisk hjælp til gymnasiasterne“, og det hedder senere i referatet af de udtalelser, repræsentanterne har fremsat til journalisten:

„Så tog vi straks fat om nælden ved at beklage, at hans forslag om „Ungdommens uddannelsesfond“ er blevet barberet i folketingsudvalget, så det ikke kommer til at omfatte gymnasieelever. Ministeren var åbenbart også ked af det, men oplyste, at han senere vil søge gennemført økonomisk støtte til gymnasieelever under en eller anden form.“

For at der nu ikke skal opstå misforståelser i forbindelse hermed, beder jeg den højtærede undervisningsminister bekræfte, at det må være således, at den højtærede undervisningsminister føler sig forpligtet overfor det flertal, med hvilket der blev opnået enighed om dette lovforslag — en enighed, der gik ud på, at loven nu skulle gennemføres i den skikkelse, den fik ved anden behandling, for en 3-årig periode — således at den højtærede minister ikke, efter at have fået f. eks. mit parti med i arbejdet, med til i enighed at gennemføre det foreliggende lovforslag, såsnart loven er gennemført, forsøger, i strid med hvad man blev enig om i udvalget og ved anden behandling, ad andre veje at gennemføre, hvad vi under de givne forhold ikke anså for at være rimeligt.

Jeg vil nødig have, at der skal skabes basis for en urimelig agitation på dette område, og derfor beder jeg altså den højtærede undervisningsminister for klarheds skyld bekræfte overfor os, at den citerede udtalelse ikke kan forstås på den måde, at man vil forsøge snarest muligt ad anden vej at gennemføre, hvad vi blev enige om ikke skulle gennemføres indenfor den fastsatte periode.

Søren Olesen: Jeg har tidligere udtalt betænkelighed ved, at staten skulle udvide støtten til den akademiske ungdom, idet der jo gennem et studium gives adgang til et embede, til en livsstilling, medens ung-

dommen i et frit erhverv foruden en passende uddannelse også må skaffe sig midler til at få selvstændigt erhverv. Jeg er derfor gået imod, at staten skulle udvide sin hjælp til denne fond, og jeg har sagt, at hvis man kunne skaffe midler ad frivillig vej, ved legater, arv o. lign., ville vi naturligvis ikke have noget at indvende derimod.

Nu er 6 mill. kr. årligt, som man her foreløbig foreslår at anvende, og hvoraf en del kommer fra tipspengene, jo ikke i sig selv noget afskrækkende beløb — det vil jeg gerne indrømme. Der er her tale om en nedsættelse af det oprindeligt foreslåede beløb; men det fremgår jo klart, at de 6 mill. kr. kun betragtes som en begyndelse, og derfor må vi forudse, at der stadig vil blive presset på for at få det beløb, staten skal stille til rådighed, forøget, ja, at man i virkeligheden stiller imod det mål, der har været opstillet, at der skal ydes fuld hjælp til studier, d. v. s. ikke alene til undervisning, naturligvis, men også til ophold, således at det skulle kunne lade sig gøre at studere uden selv at betale noget væsentligt dertil — og det er jeg og mit parti imod. Vi mener, det er nødvendigt, at de, som søger at gennemføre et studium, også får en økonomisk byrde, altså selv må bære en del af de omkostninger, der er forbundet dermed. Da man altså kan forudse, at der stadig vil komme krav om forøgelse af disse midler, har vi ment, at vi lige så godt kunne sige fra nu og ved tredje behandling stemme imod dette lovforslag.

Undervisningsministeren (Bomholt): Man ved jo aldrig, hvornår retsforbundet følger en rent principiel, individualistisk linie, og hvornår det går over på samfundssynspunkterne. Jeg havde håbet og troet, at det ærede medlem hr. Søren Olesen til slut ville give samfundssynspunkterne en passende margin, men det har altså ikke kunnet lade sig gøre.

Til det ærede medlem hr. Henry Christensen dette: jeg har haft en samtale med gymnasieelevernes fællesråd. De henvendte sig til mig for at fortælle, at der nu eksisterede en sådan organisation. Vi talte om de spørgsmål, der naturligt melder sig, når gymnasieelever ønsker at tale om deres egne anliggender, og jeg fik gennem samtalen det indtryk, at de stillede sig forstående

[Undervisningsministeren.]

overfor den situation, der her foreligger: at når der endelig skulle trækkes en grænse, måtte man vente en stund endnu med at ordne gymnasieelevernes forhold.

Personlig ser jeg således på det, at det, der her sker, er gennemførelse af en første etape, og jeg agter naturligvis at arbejde videre for gennemførelse af det, der oprindeligt var tanken: en retsordning. Jeg mener, der bør arbejdes videre henimod det mål, at også gymnasieskolerne kan få en ordning som skitseret i ungdomskommissionens betænkning — den betænkning, som det ærede medlem jo er fuldt fortrolig med. Der er altså for mit vedkommende ikke tale om andet, end at der standses ved en station; jeg agter at køre videre, når mulighederne gives, på parlamentarisk basis.

Fremgangsmåden med hensyn til den praktiske udformning af et kommende forslag kunne jo godt gøres til genstand for nærmere overvejelse. Jeg ved ikke, om vi gennem ministeriets og udvalgets arbejde endnu er nået frem til et helt brugeligt forslag om administrationen af økonomien i forbindelse med en eventuel ordning for gymnasieskolerne, og jeg kunne godt tænke mig — men det må indgå i en nærmere overvejelse — at man fra ministeriets side nedsatte et lille udvalg af virkelig praktisk kyndige mennesker på dette område, folk, der kunne fortælle os lidt om, hvorledes det mest hensigtsmæssigt kunne ordnes, såfremt tinget i fremtiden kunne gå ind for en sådan ordning.

Ordføreren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med de bemærkninger, den højtærede undervisningsminister gjorde i anledning af det af det ærede medlem hr. Henry Christensen fremførte. Jeg skal blot yderligere tilføje, at der mig bekendt ikke foreligger nogen form for aftale i udvalget gående ud på, at de partier, som har deltaget i udvalgsarbejdet og underskrevet betænkningen, herefter måtte være afskåret fra at rejse

yderligere ønsker med hensyn til en fremtidig lovgivning. Det har tværtimod altid — og det tror jeg også det ærede medlem hr. Henry Christensen må have forstået — været vor opfattelse, at når vi gik ind i dette kompromis, var det udfra ønsket om at kunne samle den størst mulige tilslutning til lovforslaget. Men vi betragtede det som et kompromis; det svarede ikke til det, vi havde ønsket, og ved fastsættelsen af, at loven kun skal gælde i 3 år, var det også fra vor side antydnet, at vi havde ønske om, når loven kom op til revision, at fremføre vore synspunkter på linie med det, som var udformet i ministerens oprindelige forslag. Jeg skal også understrege, at ved anden behandling gav jeg for mit vedkommende udtryk for ønske om, at den højtærede undervisningsminister velvilligst ville overveje spørgsmålet om at finde udveje for at yde seminarieeleverne en forøget støtte, selvom seminarieeleverne var udgået af lovforslaget, og det er mig ikke bekendt, at det ærede medlem hr. Henry Christensen protesterede i den anledning.

Jeg vil altså stærkt understrege, at det naturligvis ikke kan være således, at fordi man er nået til enighed i udvalget, er der derved pålagt den højtærede minister en håndfæstning, som betyder, at han ikke har lov at arbejde videre med disse problemer; det kan naturligvis heller ikke gælde for det parti, jeg repræsenterer.

Henry Christensen: Må jeg have lov at sige til såvel den højtærede undervisningsminister som til det ærede medlem hr. Per Hækkerup, at jeg naturligvis intet som helst øjeblik vil anfægte hverken den højtærede ministers eller det ærede medlems fulde ret til som medlemmer af det socialdemokratiske parti at gå ud og agitere for tilslutning til, hvad der er deres almindelige eller principielle synspunkter. Det, jeg har vendt mig imod, er, at den højtærede undervisningsminister som parlamentarisk ansvarlig minister, ansvarlig overfor folketinget, under

[Henry Christensen.]

dette lovforslags behandling, efter at der er opnået enighed blandt den meget store del af tingets medlemmer, giver sig til at stille visse ting i udsigt, afgive løfter, der må skabe forventninger om, at der indenfor den periode, i hvilken denne lov skal gælde, vil blive gennemført en lovgivning eller administrativt gennemført foranstaltninger i strid med, hvad man efter langsommelige og besværlige forhandlinger er nået frem til i udvalget. Bevares, det skal måske være den høje regerings og socialdemokratiets forhandlingsmetode overfor os: man forhandler med os, man forsøger at blive enig med os; vi når til enighed, og i samme øjeblik man er nået til enighed med os, siger man: vel, så tager vi det, og derefter søger vi gennemført videregående foranstaltninger med hjælp fra et andet flertal eller med en del af dette flertal, for en kortere eller længere periode indenfor den periode, hvor disse aftaler skal gælde. Hvis det er forhandlingsmetoden, skal man også vide, at så har man givet os sådanne forhandlingsvilkår, at det vil komme til at sætte sig spor også i tiden fremover. Det var dette parlamentariske ansvar, jeg gerne ville understrege overfor den højtærede undervisningsminister, der jo ikke overfor denne gymnasiastrepræsentation optrådte som socialdemokratisk agitator, men optrådte som ansvarlig minister med det ansvar, han har overfor det høje folketing.

Rasting: Må jeg have lov til på mit partis vegne med omskrivning af et gammelt bibelord at foreslå, at hver folketingssamling får nok i sin plage. Vi vil naturligvis ikke bestride den højtærede undervisningsministers ret til i ord og skrift at kæmpe for sine synspunkter med hensyn til disse problemer. Jeg vil gerne nu give udtryk for det, som jeg gav udtryk for i mine bemærkninger for nogle dage siden, at vi er glade for det opnåede resultat. Når vi ikke opnåede alt det, vi kunne ønske til fordel for ungdommen, ser vi det på baggrund af landets økonomiske situation og de finansieringsmuligheder, som var anvist. Men vi forbeholder os vor frihed til udfra vore synspunkter, når sagen senere bliver taget op, at diskutere den uden nogen art af fordomme.

Søren Olesen: Jeg takker den højtærede undervisningsminister for udtalelsen om, at han betragter dette lovforslag som første etape og agter at gå videre ad den vej, man her er slået ind på. Det gør jo netop, at vor stilling bliver klar. Jeg havde overvejet frem og tilbage at give den højtærede minister en vis margin, men efter den udtalelse, der faldt her, forstår jeg, at vi har taget det rette standpunkt og ikke sidenhen, når ministeren kommer og søger udvidede bevillinger på dette område, skal til at tage et andet.

Undervisningsministeren (Bomholt): Det ærede medlem hr. Rasting sagde, at hvert folketingsår har nok i sin plage. Jeg er ikke utilbøjelig til at give det ærede medlem ret heri, men jeg er også på linie med det ærede medlems principielle syn, når jeg siger, at jeg naturligvis ikke standser mine bestræbelser for en fortsat forbedring af de studerendes kår. Jeg betragter gymnasiernes forhold som et uløst spørgsmål. Det står til os at løse det, og jeg vil naturligvis under mit parlamentariske ansvar tilstræbe en løsning.

Denne lovgivning har en varighed af 3 år; det vil sige, at jeg senest om 2 år må have et nyt forslag parat. Det vil atter sige, at jeg med vågen opmærksomhed må følge forholdene, og jeg vil navnlig på dette meget vigtige område, gymnasieområdet, have opmærksomheden henvendt på, hvad der kan gøres, for hele vort legat- og lånesystem svæver i virkeligheden i luften, såfremt vi ikke får gymnasieforholdene bragt i en sådan form, at ethvert barn fra et ubemidlet hjem med tryghed kan gå ind i studierne.

Jeg har naturligvis ikke til det ærede medlem hr. Henry Christensen afgivet et løfte. Det er jeg ikke berettiget til, og det gør jeg aldrig. Jeg kan jo umuligt vide, hvilket standpunkt det høje folketing til syvende og sidst vil tage. Det er jo tinget, der beslutter, men at jeg forbereder en beslutning i tinget, det er klart.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg kan erklære mig tilfreds med den højtærede undervisningsministers sidste bemærkning om, at det er det høje folketing, der træffer de afgørende

[Henry Christensen.]

beslutninger. Jeg kunne have ønsket, at den højtærede undervisningsminister havde understreget dette noget kraftigere overfor den repræsentation, som den højtærede undervisningsminister som ansvarlig minister udtalte sig til. Nu har vi imidlertid fået fastslået, at også den højtærede minister erkender, at denne lov gælder for 3 år, og at det må blive efter denne lovs udløb, at der foretages ændringer, medmindre de økonomiske muligheder giver basis for, at der træffes en anden aftale mellem de parter, der har været med til at gennemføre loven. Foreløbig vil det være denne lov, der gælder i perioden.

Rasting: Jeg vil gerne erklære, at jeg er på linie med de sidste udtalelser af det ærede medlem hr. Henry Christensen. Jeg mener, der gennem den trufne ordning er skabt parlamentarisk arbejdsro om de problemer, som lovforslaget omfatter. Lige så vel som den højtærede minister forbeholder sig sit syn på fremtiden efter denne periodes udløb, således vil mit parti gøre noget tilsvarende, dels udfra vor aldrig svigtende interesse for ungdommens uddannelse, dels udfra en vurdering af, hvad samfundets økonomi til den tid tillader.

Ordføreren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne i anledning af det ærede medlem hr. Henry Christensens sidste bemærkninger have lov til at sige, at det kan naturligvis ikke være således, såfremt regeringen møder frem med et forslag på dette område i den kommende eller næstkommende samling, at forslaget så nødvendigvis kun kan gennemføres, hvis det vinder tilslutning hos nøjagtig de samme, som det foreliggende lovforslag har vundet tilslutning hos. Det mener jeg også er bekræftet derved — hvad jeg gerne vil understrege — at under andenbehandlingen rejste både jeg og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) spørgsmålet om seminarieelevernes forhold og henstillede til den højtærede undervisningsminister at søge at finde en udvej for, at seminarieelevernes understøttelsesforhold blev forbedret på linie med den forbedring, der her sker for andre grupper af unge, og at den højtærede minister svarede

imødekommende, uden at dette fremkaldte nogen protest fra det ærede medlem hr. Henry Christensen.

Når det ærede medlem taler om, at den højtærede undervisningsminister påtænker ad administrativ vej at ændre gymnasiasternes understøttelsesvilkår, forstår jeg ikke dette udtryk. Det er klart, at bestemmelsesretten på dette område er hos folketinget, og såfremt ministeren ønsker at få flere pengemidler bevilget til det formål at støtte de studerende af forskellige kategorier, må ministeren henvende sig til det høje ting. Jeg kan ikke forestille mig, at der ad administrativ vej kunne bevilges en forøgelse af de midler, der stilles til rådighed for de forskellige kategorier af studerende.

Jeg må derfor sige, at vi naturligvis på samme måde som det ærede medlem hr. Rasting må have lov til, hvis et forslag fremkommer, at tage stilling til det udfra de forudsætninger, der gælder på det tidspunkt, forslaget fremsættes.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Ved lovforslagets anden behandling gjorde jeg opmærksom på, at når jeg var gået med til, at man tog den yderligere støtte til seminarieelever, som oprindeligt var foreslået, ud af lovforslaget, regnede jeg med, at ministeren ville søge den finanslovbevilling forhøjet, som allerede findes til seminarieelever, således at de i hvert fald kunne få nogen dækning for det, der oprindeligt var foreslået, men nu er blevet taget ud.

Jeg tror, at vi nu skal se at få dette lovforslag vedtaget. Under den diskussion, vi har nu, må vi jo nemlig ikke glemme, at vi er enige om at gennemføre lovforslaget. Man kan naturligvis ikke ved at gennemføre dette lovforslag forpligte nogen af os til ikke at rejse spørgsmål om andre støtteforanstaltninger. Derfor synes jeg, at denne diskussion måske ikke er så påkrævet nu, for til ethvert tidspunkt vil folketinget — partier eller enkelte medlemmer eller ministeren — kunne tage spørgsmålet op til en drøftelse. Det må gælde denne sag, som det gælder alle andre.

Undervisningsministeren (Bomholt): Det er en lidt mærkelig debat. Partiet venstre

[Undervisningsministeren.]

synes at være grebet af angst for, at der skal arbejdes på fortsatte forbedringer på dette område. Man klamrer sig til den beslutning, der nu skal tages, og vil have, at det skal være den endelige, og man vil afpresse mig en udtalelse i den retning. Det lader sig ikke gøre. Jeg forbeholder mig min parlamentariske ret til at gå videre, naturligvis, overfor det høje ting, i hvis hånd enhver beslutning i fremtiden ligger.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg bemærkede mig vel under anden behandling, at det ærede medlem hr. Per Hækkerup og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) rejste spørgsmålet om en eventuel forøget støtte til seminarieeleverne. Jeg skal villigt indrømme, at jeg følte mig helt overbevist om, at noget sådant måtte bero på, at der kunne etableres den samme parlamentariske basis af enighed, som lå bag det forslag, vi i øjeblikket behandler, og hvor spørgsmålet om både seminarieeleverne og gymnasieeleverne var et afgørende led. Nu hører jeg, at såvel det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) som den højtærede undervisningsminister mener, det er berettiget at træffe aftaler om gennemførelse af en lovgivning på dette område og derefter meddele os andre, at såsart vi har truffet disse aftaler, forbeholder man sig ret til umiddelbart efter at gennemføre lovgivning, der måske helt er i strid med de aftaler, vi har truffet. Jeg må sige, at disse udtalelser klarer et og andet for os, også med hensyn til de muligheder, vi har for at træffe aftaler med de ærede partier på disse områder fremover!

Undervisningsministeren (Bomholt): Den støtte, som seminarieeleverne får, får de i henhold til en bevilling på finansloven, og der fremkom ved anden behandling en henstilling fra forskellig side om at tage det spørgsmål op til overvejelse, om ikke denne konto kunne forhøjes i betragtning af, at vi har fået en ny seminarieordning, der stiller ret store krav til dem, der går ind på seminarierne. Jeg lovede at tage dette spørgsmål op til velvillig overvejelse, og jeg kan ikke se, at der heri ligger noget som helst

brud på god parlamentarisk skik. Jeg havde håbet, at man fra venstres og fra konservativ side ville stille sig forstående overfor det ønske, der her blev fremsat af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og det ærede medlem hr. Per Hækkerup.

Med hensyn til gymnasieelevernes forhold kan jeg ikke se rettere, end at dette spørgsmål må ordnes ved lov, så at det bliver en ren og skær lovgivningsbestemmelse. Jeg ønsker en sådan lovgivningsbestemmelse, og man kan ikke med skygge af ret bebrejde mig, at jeg arbejder videre herpå.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Det kan ikke være overraskende for det ærede medlem hr. Henry Christensen, at jeg tog det nævnte standpunkt med hensyn til seminarieeleverne. Sagen blev drøftet indgående i udvalget, før vi afgav den enstemmige betænkning, og forøvrigt støttede dette standpunkt sig til de synspunkter, der var fremme, da seminarieloven blev vedtaget med alle partiets stemmer. Det ærede medlem kan ikke foreskrive mig, på hvilket tidspunkt jeg måske vil rejse spørgsmål om støtte til andre kredse af unge end dem, der hører ind under det foreliggende lovforslag. Jeg tror, jeg vil tage tingene i den rækkefølge, de melder sig. Vi blev enige om en ordning nu, og indtil folketinget træffer nogen anden beslutning, gælder denne ordning; men det kan naturligvis ikke forhindre, at spørgsmål kan rejses, der står i forbindelse med det, vi her har vedtaget. Det ærede medlem kan ikke foreskrive mig eller mit parti, hvad vi skal foretage os i de kommende 2 år.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Når vi i udvalget har drøftet et uddannelsesområde, der omfatter en række grupper, og i dette udvalg og i det høje ting efter gensidige indrømmelser er blevet enige om, at det på dette uddannelsesområde under hensyn til de økonomiske forhold m. v. kun kan være forsvarligt at anvende et beløb af en bestemt størrelse, kan jeg ikke se andet, end at en sådan grundig og indgående drøftelse og aftale må give berettigede forventninger hos os andre om, at dette virkelig må være bindende på disse områder fremover, medmindre der imellem

[Henry Christensen.]

os, der har sluttet aftalerne, bliver enighed om noget andet.

(Kort bemærkning).

Rasting: Min bemærkning skal blive meget kort. Jeg skal kun minde om, på hvilket grundlag forliget blev sluttet, nemlig på grundlag af en undersøgelse af de finansielle forhold; jeg vil gerne minde om, hvorledes man kobledede arveafgifterne bort fra dette spørgsmål.

Jeg vil på den anden side fastholde, at ved de udvalgsforhandlinger, der fandt sted, holdt man muligheden for en yderligere drøftelse af støtten til seminarieeleverne på finansloven åben.

Såfremt sådanne yderligere overvejelser skulle fremkomme på et tidspunkt, da vore økonomiske forhold i det væsentlige er uforandrede, må simpel logik tilsige tilbageholdenhed og skepsis fra mit partis side.

Undervisningsministeren (Bomholt): At de økonomiske forhold i almindelighed må være en i høj grad afgørende faktor ved bedømmelsen af fremtiden på dette område, er klart. Jeg vil gerne understrege tilsidst, hvad jeg sagde ved anden behandling uden modsigelse: jeg betragter dette som den første etape i en ordning vedrørende de studerendes forhold; jeg agter at gå videre, således at der bliver tale om en virkelig retsordning på dette område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 123 stemmer mod 6.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om statsgaranti for lån fra Kreditforeningen af Kommuner i Danmark til færøske kommuner.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3744; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 677).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3744; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 677).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, det stillede ændringsforslag samt spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (P. M. Dam): Udvalget har holdt to møder og har afgivet betænkning over de to lovforslag, forslag til lov om statsgaranti for lån fra Kreditforeningen af Kommuner i Danmark til færøske kommuner og forslag til lov om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v.

Under udvalgets behandling har følgende spørgsmål været rejst overfor den højtærede finansminister og den højtærede fiskeriminister:

- 1) Kan finansministeren give oplysning om omfanget af den økonomiske risiko, som statskassen påtager sig ved at meddele den i det førstnævnte lovforslag nævnte garanti?
- 2) Er det efter finansministerens opfattelse udelukket at fastsætte en nærmere grænse for den bemyndigelse, der i lovforslagets § 1 gives ministeren?
- 3) Under henvisning til det under første behandling i folketinget anførte vedrørende finansieringen af det færøske boligbyggeri udbedes den højtærede finansministers udtalelse om muligheden for, at boligstøtteleven også kommer til at omfatte Færøerne.
- 4) Ligeledes under henvisning til det under første behandling i folketinget anførte forespørges den højtærede fiskeriminister, om statslån i færøske fiskerskibe også kan gives i anledning af reparationer og ombygninger, og om den højtærede minister kan tiltræde et ændringsforslag gående ud på, at afdragstiden ændres fra 10 til 15 år svarende til, hvad der er bestemt i lov nr. 97 af 31. marts 1954 om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v.